

- 1) A Luxemburgi Nagyhercegség, mivel nem teljesítette az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózattal (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének (5) bekezdésében előírt, a költségszámítási rendszerek megfelelőségének hatáskörrel rendelkező, független szervvel való ellenőrzésére és az 1998. és 1999. évre vonatkozó megfelelőségi nyilatkozat közzétételére irányuló kötelezettségét, és mivel a 2000. évben a gyakorlatban nem alkalmazta helyesen a nyílt hálózattal (ONP) beszédalapú telefonára történő alkalmazásáról, valamint a távközlési egyetemes szolgáltatás versenykörnyezetben történő bevezetéséről szóló, 1998. február 26-i 98/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikke (1) és (2) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően, a költségszámítási rendszer megfelelőségének a nemzeti szabályozó hatóság vagy más, hatáskörrel rendelkező, a távközlési szervezettől független és a nemzeti szabályozó hatóság engedélyével rendelkező szerv általi ellenőrzésére vonatkozó, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról („Keretirányelv”) szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról („Egyetemes szolgáltatási irányelv”) szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkével együttesen értelmezett 27. cikkével hatályban tartott intézkedéseket, nem teljesítette az e rendelkezésekből eredő kötelezettségeit.
- 2) Az Európai Közösségek Bizottsága és a Luxemburgi Nagyhercegség maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 71., 2004.3.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. december 15.

a C-63/04. sz. (a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Centralan Property Ltd kontra Commissioners of Customs & Excise (¹) ügyben

(„Hatodik HÉA-irányelv – 20. cikk (3) bekezdés – Tárgyi eszközök – Az előzetesen felszámított adó levonása – A levonások módosítása – Ingatlanok – Két egymással összefüggő, adómentes, illetve adóköteles ügylet útján történő átruházás – Arányos megosztás”)

(2006/C 36/15)

(Az eljárás nyelve: angol)

((Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé))

A C-63/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában,

amelyet a High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Egyesült Királyság) a Bíróságnál 2004. február 13-án nyilvántartásba vett, 2003. február 21-i végzésével az előtte a **Centralan Property Ltd** és **Commissioners of Customs & Excise** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas tanácselnök, A. La Pergola, J.-P. Puissechot, U. Löhmus, és A. Ó Caoimh (előadó) bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos, 2005. december 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK (hatodik) tanácsi irányelv (HL L 145, 1977.6.13., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 20. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az adóalany valamely tárgyi eszköz vonatkozásában a bérleti jogot 999 éves időtartamra jelentős díj ellenében más személyre átruházza, majd az ugyanezen eszközre vonatkozó maradvány-tulajdonjogot („freehold reversion”) három nappal később, jóval csekélyebb díj ellenében harmadik személyre ruházza át, figyelemmel arra, hogy a fenti két ügylet

- elválaszthatatlanul összekapcsolódik, és
- az első ügylet adómentes, míg a második adóköteles,
- és amennyiben ezek a hivatkozott irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti termékértékesítésnek minősülnek, tekintettel arra, hogy ezen ügyletek tárgya a tárgyi eszköz feletti tulajdonosként való rendelkezés jogának átruházása,

a hivatkozott eszközt a módosítási időszak végéig úgy kell tekinteni, mintha azt a két ügylet értékének arányában részben adóköteles és részben adómentes tevékenységhez használták volna fel.

(¹) HL C 85., 2004.4.3.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. december 6.

a C-66/04. sz., Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa ügyben (¹)

(Élelmiszerek – 2065/2003/EK rendelet – Füstaromák – A jogalap megválasztása)

(2006/C 36/16)

(Az eljárás nyelve: angol)

A C-66/04. sz., Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazottak: R. Caudwell és M. Bethell, segítők: Lord P. Goldsmith QC és N. Paines QC, valamint

T. Ward) kontra **Európai Parlament** (képviselik: K. Bradley és M. Moore), az **Európai Unió Tanácsa** (meghatalmazott: M. Sims és E. Karlsson, valamint F. Ruggeri Laderchi), támogatója: az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazottak: J.-P. Keppenne és N. Yerrel) ügyben, az EK 230. cikk alapján 2004. február 11-én benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és K. Schieman tanácselnökök, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta (előadó), K. Lenaerts, P. Kūris, Juhász E., A. Borg Barthet és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos, 2005. december 6-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A Bíróság Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.
- 3) Az Európai Közösségek Bizottsága maga viseli a költségeit.

(¹) HL C 94., 2004.4.17.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2005. november 24.

a C-136/04. sz., (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Deutsches Milch-Kontor GmbH kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas (¹) ügyben

(Export-visszatérítés – 804/68/EGK, 1706/89/EGK és 3445/89/EGK rendelet – Harmadik országban történő feldolgozásra szánt sajtok)

(2006/C 36/17)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-136/04. sz. ügyben, a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bíróságnál 2004. március 15-én nyilvántartásba vett, 2004. február 3-i határozatával terjesztett elő az előtte a **Deutsches Milch-Kontor GmbH** és a **Hauptzollamt Hamburg-Jonas** között folyamatban lévő eljárásban, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: J. Makarczyk tanácselnök, R. Schintgen és R. Silva de Lapuerta (előadó) bírák, főtanácsnok: M. Poiras Maduro, hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos, 2005. november 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az 1990-ben kivitt sajtok, amelyeket jellegük miatt harmadik országban való feldolgozásra szántak, a tejágazat és a tejtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 1968. június 27-i 804/68/EGK tanácsi rendelet 17. cikke (1) bekezdésének az 1987. december 22-i 3904/87/EGK tanácsi rendelettel módosított változata alapján akkor export-visszatérítésre jogosíthatnak, ha azok típusukra és jellegükre tekintettel valamely, a tejtermékekre vonatkozó export-visszatérítés megállapításáról szóló 1706/89/EGK bizottsági rendelet mellékletében szereplő – a mezőgazdasági termékek export-visszatérítési nomenklatúrájának teljes, 1990. január 1-től hatályos változata létrehozásáról szóló, 1989. november 15-i 3445/89/EGK bizottsági rendelet mellékletét képező mezőgazdasági termék-nomenklatúra által meghatározott – termékkód alá sorolhatók.

(¹) HL C 118., 2004.4.30.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. november 22.

a C-144/04. sz. (az Arbeitsgericht München előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Werner Mangold kontra Rüdiger Helm (¹) ügyben

(1999/70/EK irányelv – A határozott ideig tartó munkaviszonyról szóló keretmegállapodás 2., 5. és 8. szakasza – 2000/78/EK irányelv – 6. cikk – A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód – Az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés)

(2006/C 36/18)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-144/04. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Arbeitsgericht München (Németország) a Bíróságnál 2004. március 17-én nyilvántartásba vett 2004. február 26-i végzésével az előtte **Werner Mangold** és **Rüdiger Helm** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (nagytanács), tagjai: C.W.A. Timmermans tanácselnök, R. Schintgen (előadó), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, Juhász E., G. Arestis, A. Borg Barthet és M. Ilešič bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos, 2005. november 22-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő: